

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/179/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216205852
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4216205852.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: A. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., o zaplatenie sumy 592,38 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 592,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 592,38 € od 25.1.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 21.4.2016 žalobca doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 592,38 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Podanú žalobu žalobca postavil na tom skutkovom tvrdení, že jeho právny predchodca (obchodná spoločnosť Tatra banka, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 15.1.2013 úverovú zmluvu č. XX-XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 650,- €, ktoré sa zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný si svoju povinnosť riadne a včas nesplnil, preto veriteľ ku dňu 18.1.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podanou žalobou si uplatnil na zaplatenie dlžnú istinu vo výške 592,38 € ako aj úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 25.1.2014 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil na zaplatenie súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

2. Súd vo veci vydal dňa 22.6.2016 platobný rozkaz č.k. 14C/179/2016-42, ktorý však pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk žalovanému uznesením č.k. 14C/179/2016-48 zo dňa 13.7.2016 zrušil.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe a jej prílohám nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepopieral.

4. Tunajší súd vo veci rozhodol v zmysle § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania. Vo veci po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými žalobcom, a to všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.1.2014, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0001929015 zo dňa 15.1.2013, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 8.10.2015, výpisom z bankovej knihy, podacím hárkom, špecifikáciou pohľadávky, prehľadom finančných transakcií, podacím hárkom, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Ako vyplynulo z listín predložených žalobcom spolu s podanou žalobou, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra banka, a.s. dňa 6.10.2015,

žalobca nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 00-0001929015 zo dňa 15.1.2013 celkovo vo výške 624,54 €. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené právnym predchodcom žalobcu písomným podaním zo dňa 8.10.2015.

6. Ako vyplynulo zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru pre fyzické osoby č. 00-0001929015, túto uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu dňa 15.1.2013. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 650,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 12,73 € v období 72 mesiacov od 19.2.2013. Žalovaný sa v zmluve tiež zaviazal uhrádzať poistné vo výške 0,14 € mesačne. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola v zmluve vyčíslená vo výške 1.132,56 €. V zmluve bol medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnutý poplatok za správu úveru vo výške 3,- € mesačne. Úroková sadzba bola v zmluve ustálená vo výške 11,9 % ročne, RPMN vo výške 22,45 % pri priemernej RPMN vo výške 28,04 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Z prehľadu finančných operácií mal súd preukázané, že žalovaný veriteľovi titulom poskytnutého úveru uhradil sumu vo výške 57,62 €, keď poslednú úhradu vykonal v mesiaci august 2013. Ako vyplynulo z výpisu z bankovej knihy, žalovaný mal voči právnemu predchodcovi žalobcu nesplatený peňažný záväzok vo výške 624,54 € (ktorá suma pozostáva z dlžnej istiny vo výške 592,38 € a dlžných úrokov vo výške 31,85 €). Právny predchodca žalobcu pre neplnenie zmluvných podmienok žalovaným ku dňu 18.1.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom dlžnú sumu k tomuto dňu vyčíslil vo výške 623,09 € (z toho dlžná istina vo výške 592,38 € a dlžný úrok vo výške 30,71 €). Predmetné oznámenie bolo žalovanému odoslané dňa 20.1.2014.

7. Predmetom konania v tejto veci je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 592,38 € (titulom dlžnej istiny) s príslušenstvom.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov

na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9. V danom prípade súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba bola zo strany žalobcu podaná v celom rozsahu dôvodne. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere riadiacej sa ustanoveniami § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

10. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.1.2013 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 650,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami v trvaní 72 mesiacov vo výške 12,73 € mesačne spolu s poisťným vo výške 0,14 € mesačne. Z prehľadu finančných operácií mal súd preukázané, že žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu z uzavretej zmluvy o úvere riadne a včas neplnil, keď poslednú úhradu titulom úveru vykonal v mesiaci august 2013 (pričom celkove veriteľovi titulom úveru uhradil sumu 57,62 €), preto právny predchodca žalobcu ku dňu 18.1.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Svoju pohľadávku vyčíslil na sumu vo výške 592,38 € (táto suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorá bola žalovanému poskytnutá (650,- €) a sumou, ktorú už uhradil (57,62 €)). Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný skutkové tvrdenie žalobcu ohľadne existencie a výšky dlhu nepopieral a v konaní tiež nepreukázal, že došlo k zániku záväzku splnením alebo iným spôsobom, súd podanej žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd taktiež priznal žalobcovi úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 25.1.2014 do zaplatenia, keď zo strany žalobcu bol úrok z omeškania uplatnený vo výške vyplývajúcej z § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a žalovaný ku dňu 25.1.2014 už bol v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Súd v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu ešte uvádza, že i prihliadnuc na ochranu spotrebiteľa v takomto type konania je žaloba v plnom rozsahu dôvodná, nakoľko pre absenciu zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) bolo potrebné úver považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a teda veriteľ v danom prípade má nárok len na zaplatenie rozdielu medzi tým, čo mu bolo poskytnuté a tým, čo už žalovaný uhradil, čo predstavuje sumu 592,38 € - teda to, čo si aj žalobca uplatnil v tomto konaní.

11. O nároku na náhradu trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

12. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.